

Antich **seguirà** davant del PSIB-PSOE

Antich es presentarà a la reelecció, en el congrés de la federació socialista balear de juliol, previsiblement sense oposició.

El corrent crític centra la seva oposició a l'oficial en l'agrupació insular de Mallorca, ara liderada per Francina Armengol, reconeguda antiquista. Els crítics plantejaran batalla oposant a Armengol una candidatura insular possiblement encapçalada per Damià Cànoves, ara encara secretari d'organització del PSIB –teòricament número 2, darrere d'Antich, però en la pràctica l'enfrontament entre ambdós ha deixat Cànoves fora de joc–, la força i extensió de la qual s'intenta teixir actualment.

La crisi. Com és possible que un partit que tenia la presidència del Govern fins fa només deu mesos es trobi ara en una situació de tanta debilitat? El panorama està marcat, entre altres característiques, per: contestació al secretari general, inclosos insults etzibats del segon responsable de la poderosa agrupació de Calvià; desgavell absolut a Mallorca, amb una guerra de múltiples derivacions: Palma, Calvià, Lluçmajor... que ha portat a més insults, dimissions, destitucions...; tres canvis de màxim responsable del grup parlamentari sense haver acabat encara el primer període de sessions de la legislatura: Antich, substituït fàcticament per Francesc Quetglas i, ara oficialment, per Joana Barceló; inexistència de poder balear davant del PSOE de Madrid, que s'ha palesat amb l'humiliant veto de la cúpula a qualsevol militant del PSIB com a secretari d'estat de Turisme –perquè ni José Luis Rodrí-

guez Zapatero ni José Blanco, secretari d'organització, volien ningú que hagués tengut relació amb l'ecotaxa que imposà el Govern d'Antich–; i, també, perquè l'únic balear en l'organigrama de l'executiu de Zapatero –l'exconseller d'Hisenda, Joan Mesquida, alt càrrec del Ministeri de Defensa, nomenat directament per José Bono– ho és pels seus contactes personals, que no per la influència política de l'organització illenca...

La resposta no és fàcil. La més factible és l'ensorrament de les relacions polítiques i, sobretot, personals, en la cúpula del que fou conegut com "antiquisme". En efecte, l'any 1998, Antich guanyava les primàries contra qui era aleshores secretari general del PSIB, Andreu Crespi. Aquest grup s'havia forjat per la col·laboració, entre d'altres, del mateix Antich amb Damià Cànoves –després secretari d'organització, director general de Presidència amb el Pacte de Progrés i, a partir del 2001, assessor–, Antoni Garcias –que va ser conseller de Presidència– o Antoni Roig –fracassat candidat a l'alcaldia de Palma, el qual ja ha anunciat la seva retirada de la política per al 2007–. Aquest nucli d'amics entrà en crisi, paradoxalment, just assolit el poder. Els detalls no es coneixen, però sobre la qüestió planen interessos polítics, ambicions, gelosies... El cas és que el 2001 va ser l'any del trencament. Roig, en contra de l'opinió de la cúpula del PSIB, es va atrinxer a Palma, anunciant que seria candidat el 2003, amb el suport del sector més anticatalanista del socialisme palmès. Cànoves s'enfrontà tant a la resta del nucli de nous assessors presidencials com a la

El secretari general del PSIB-PSOE, Francesc Antich, continuarà al capdavant d'aquest càrrec. El que no està tan clar és com acabarà la crisi profunda en el seu partit, i si els congressos de l'estiu la podran resoldre o no.

persona de confiança –F. Armengol–, a més de discrepar amb Antich sobre qüestions rellevants de l'estratègia política governamental, amb la conseqüència de la destitució (desembre 2001). Garcias, per la seva banda, que mantenia encara una bona sintonia amb el president, començà a divergir –inapreciablement– fins que les diferències, en l'últim tram de la legislatura, foren ja evidents, i no sols per raó d'equilibris d'influència, sinó també per qüestions polítiques de fons.

Al marge d'això, les agrupacions insulars de les Pitiüses i de Menorca, veient els mallorquins de la cúpula socialista –perquè tots els enemics, abans amics, són de Mallorca– optaren per intentar blindar-se, de manera que no els afectassin els enfrontaments. Ho aconseguiren, però a base d'aïllament, de la insularització efectiva del PSOE balear.

La derrota del 25 de maig del 2003, totalment inesperada i insospitada fins al moment de conèixer els resultats reals –significativament, a dos quarts de nou de l'horabaixa encara pensaven que guanyaven–, va fer-ho esclatar tot. Menorquins i pitiusos es tancaren més en les respectives illes. Mentre que a Mallorca tot saltava pels aires. La situació arriba a ser tragicòmica. Com s'ha dit abans, Roig, que s'oposava a Antich per ser "massa" nacionalista: aconseguix humiliar el secretari general –amb el suport de l'anticatalanisme– i força una assemblea de Palma, el juny, en la qual –per amplíssima majoria– guanya una votació contra l'excés de catalanisme d'Antich i s'estableix que el català no pot ser un senyal d'identitat del PSOE. Francina Armengol, poc abans, havia dit que "el català és un senyal d'identitat essencial del PSIB". La degeneració no para durant l'estiu. A l'octubre, és tan insostenible que fa crisi. L'executiva balear –o part d'ella– se'n va a Madrid a demanar ajuda i allà la faculden per pegar un cop de mà. Antich anuncia la destitució de Roig i la dissolució de la díscola agrupació de Palma. Alguns interpreten que el "nacionalisme" ha triomfat enfront de "l'antinacionalisme" del socialisme capitalí. Res més lluny. Era una batalla personal. Antich –ell mateix ho explicava aleshores a aquest setmanari–

L'expresident balear Francesc Antich, ara diputat al Congrés espanyol, deixa en l'aire la seva candidatura l'any 2007 a canvi de mantenir la secretaria general del PSIB. De moment.

havia pactat amb el sector més furibundament anticatalansita del PSOE palmesà per liquidar Roig i, alhora, per assegurar-se –això ja no ho confessà– la candidatura a les eleccions generals. Els vells combatents ideològics –per un costat Antich i Armengol, per l'altre el poderós regidor Ramon Torres i d'altres de l'esmentat sector–, per mor del català, ara es convertien en aliats. El pacte funcionà perfectament. La ideologia no interessava. Antich se'n va a Madrid el març acompanyat per Joaquín Bellón –un dels màxims representants de l'anticatalanisme– com a senador. L'episodi

revela el substrat de la guerra. Tot és personal.

Pur miratge. Les eleccions generals, el març, amb la sorprenent victòria de José Luis Rodríguez Zapatero, havien de portar-los tranquil·litat. Pur miratge.

Per sota, Cànoves maniobrava per anar teixint una complicada xarxa d'enemics interns d'Antich que s'avinguessin a plantejar batalla en contra d'ell. No per evitar que continuï de secretari general –que no ho pretenien ni ho pretenen– sinó per segar-li l'herba sota els peus. A Mallorca. És a dir, anar en contra de

Francina Armengol per intentar fer-se amb el poder a l'agrupació illenca. Així, sectors de Lluçmajor –l'exconseller Garcias i d'altres– de Calvià, de Palma... es reuneixen reiteradament per intentar assaltar la fortalesa. L'objectiu estratègic és obvi. Si cau Mallorca, i amb l'aïllament de Menorca i Eivissa –on, en tot cas, ningú no és gaire antiquista–, el poder d'Antich quedaria molt minvat. Més encara perquè és president d'una comissió parlamentària del Congrés, amb la qual cosa les seves obligacions a Madrid fan molt difícil que tengui una presència contínua a Balears.

Els congressos. L'últim episodi d'aquesta guerra subterrània emergí a la superfície fa quinze dies. Oportunes filtracions a la premsa, obra dels crítics, deixaren Antich com un ambiciós que havia mentit per aconseguir ser diputat sense importar-li res més i, a més, havia enganyat no pocs companys en relació amb els nomenaments de càrrecs en el Govern

Joana Barceló va expressar el seu suport a Antich per forçar-lo a presentar-se a la reelecció

de Zapatero. L'exconseller d'Innovació Tecnològica durant els anys del Pacte de Progrés, Príam Villalonga, per causa d'aquestes obscures maniobres que l'havien afectat negativament, anunciava a Antich la seva dimissió de l'executiva del PSOE balear. Més llenya al foc. Joana Barceló, l'única dirigent que és respectada per Madrid i per totes les faccions en lluita a Balears, anunciava públicament: "Estic al costat d'Antich", i aclaria que

no es plantejava ser una hipotètica candidata "de confrontació" a la secretaria general. Subtil manera –marca de la casa– de forçar Antich a decidir si es presentaria o no a la reelecció. La situació era tan tensa que –després de diverses telefonades a Blanco instant-lo a actuar– Madrid els crida a tots a capítol. Antich accepta ser secretari general, però deixa en l'aire la seva candidatura del 2007. Així s'anunciava el dimarts, dia 4 de maig.

D'aquesta manera, en el congrés balear –després del federal, que se celebrarà el 3 i 4 de juliol– Antich serà reelegit, sense oposició, com a màxim responsable del PSOE illenc, però, això sí, s'haurà de veure quina mena de consens permet confeccionar la llista de l'executiva, en qualsevol cas molt diferent a l'actual. Abans, s'haurà vist quin balear –ara és Antich– entra en l'executiva federal. I, després, vendran els congressos insulars. En el de Mallorca es produirà la gran batalla.

Miquel Payeras

FUNDACIÓ
Caixa Sabadell
Pel compromís social

PREMIS FUNDACIÓ CAIXA SABADELL

CONVOCATÒRIA 2004

Dotació total 321.000 euros
Termini de presentació de sol·licituds: 31 de maig del 2004

BEQUES

Poden optar a les beques tots aquells titulars d'un CrediEstudis de Caixa Sabadell per al curs 2003-2004, que aprovin totes les assignatures matriculades en la convocatòria de juny o la de setembre.

ESTUDIS

Per a estudiants i investigadors, en qualsevol àrea del coneixement que vulguin realitzar:

- Tesis doctorals
- Treballs de recerca o mestratge
- Estudis locals i comarcals
- Arts i creació

PROGRAMES CULTURALS

Poden optar entitats que presentin projectes culturals com:

- Publicacions
- Música i teatre
- Commemoracions
- Cultura popular
- Exposicions
- Equipaments
- Cursos i jornades
- Patrimoni arquitectònic

PROGRAMES SOCIALS

Adreçats a entitats que treballen amb:

- Infància i adolescència
- Joventut
- Immigrants
- Col·lectius afectats per marginació o exclusió social
- Afectats per malalties
- Discapacitats físics o psíquics
- Dones

BASES I FULLS DE SOL·LICITUD:

A/e: fundacio@caixasabadell.es www.fcaxasabadell.org
Oficinas Caixa Sabadell

Fundació Caixa Sabadell
Carrer d'en Font, 25 08201 Sabadell Tel. 93 725 95 22 Fax 93 727 80 47